

MAHKEME VURAL SAVAŞ'I 28 ŞUBAT DAVASINA ÇAĞIRSAYDI NELER OLACAKTI

Alican Türk yazdı

Mahkeme Vural Savaş'ı 28 Şubat davasına çağırıyorsa neler olacaktı

17 Ocak Perşembe 2019 22:30

RP'nin kapatılmasının ne askerlerle ne MGK kararlarıyla ne de 28 Şubat süreciyle en küçük bir ilgisi bile yoktur.

Aralık ayı başından beri her cumartesi, Kumpas Mağdurları Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (KUMPASDER) ve Türkiye Emekli Subaylar Derneği (TESUD) işbirliği ile "**kumpas davaları**" söyleşisi düzenleniyor.

Söyleşilerin temel amacı; TSK'yı itibarsızlaştırmak, gözden düşürmek, etkisizleştirmek ve susturmak amacıyla son 10-12 yıl içinde düzenlenen kumpas davaları ve alçakça tezgâhları topluma ve kamuoyuna hatırlatmak, unutulmamasını sağlamak ve aynı zamanda bu kumpaslarda yaşamını yitiren komutan ve silah arkadaşlarımızı, dostlarımızı anmaktır(r).

22 Aralık 2018 Cumartesi günü söyleşide 28 Şubat davasını sunma görevi - hem TESUD ve KUMPASDER üyesi hem de davanın sanıklarından biri olarak - bana verildi. Ben de 1,5 saati aşkın takdimimi "*Özetle bu dava, bir kısım siyasi çevreler ile FETÖ yargısının el ele vererek, tıpkı diğer kumpas davalarında olduğu gibi TSK'yı etkisiz kılmanın son halkasıdır. Bu dava aynı zamanda laiklik başta olmak üzere Cumhuriyet'in temel ilkelerini savunan tüm kurumlara gözdağı verme ve intikam operasyonudur. 28 Şubat asla bir askeri darbe değildir; 28 Şubat, Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlığının, din istismarcılığının, dini siyasete alet etmenin ülkeyi nerelere sürükleyeceğini 21 yıl önce gösteren, FETÖ başta olmak üzere kökten dinci tehlikeye 21 yıl önce dikkat çeken bir olaydır. 28 Şubat kararları ciddiyetle takip edilse, sulandırılmasa ne 15 Temmuz, ne FETÖ olayı olurdu.*" diye bitirdim.

Aslında daha başka sözler de ettim, ama medyaya bu kadarı yansdı.

Bu takdimin ertesi günü Yeni Akit gazetesinden Ali KARAHASANOĞLU, ODATV'de yayınlanan bu paragrafın **son iki cümlesini** alıp "**28 ŞUBAT'TA RP'Yİ KAPATANLAR, TEK BİR FETÖ'CÜ KURUMU KAPATTI MI?**" başlığıyla gazetesinde bir köşe yazısı yazmış. Yazısında şahımdan "**yalancı albay emeklisi**" diye bahsederek beni **yalancılıkla, utanmazlıkla, sahtekârlıkla, hainlikle** itham etmiş ve 28 Şubat'ta biz askerlerin şunları yaptığımızı ileri sürmüştü:

- 28 Şubat'ta, Milli Güvenlik Kurulu'nun asker üyeleri baskı yapıp, hükümete tavsiyelerde bulunmasını sağlamışız,
- 28 Şubat kararlarını uygulamakta isteksiz olduğu için Necmettin Erbakan'ı istifaya zorlamışız, partisi hakkında kapatma davası açıp nihayetinde kapat(tır)mışız,
- Mesut Yılmaz-Bülent Ecevit-Hüsamettin Cindoruk üçlüsünü hükümete getirmişiz. Yani "dinlemeyen" hükümeti devirmiş, dinleyen hükümeti işbaşına getirmişiz...
- Yeni hükümete de "Kesintisiz 8 yıllık eğitime geçilmeli" demişiz ve imam hatiplerin orta kısımlarını kapattırılmışız.
- Başörtü yasağını üniversitelerde uygulamaya geçirmişiz, Kur'an kurslarını kapatmışız.
- 15 Temmuz darbesini yapacak olanları TSK'ya almışız, ama 28 Şubat'ta darbeye destek vermeyenleri ordudan ve üniversitelerden atmışız.
- 28 Şubat'ta **ne yapmak istedikse hepsini fazlası ile yap(tır)mışız** ama FETÖ'nün ne bir gazetesine, ne televizyonuna, ne okuluna, ne yurduna, ne dershanesine dokunmamışız.
- 28 Şubat'ta FETÖ'cülerini engellediysek 15 Temmuz niye olmuşmuş... Dolayısıyla 28 Şubat'çılar, sadece 28 Şubat'tan değil 15 Temmuz hain darbe girişimine de sebebiyet vermekten yargılanmalıymış.

İşte yazısının ana temaları bunlar...

Bütün bunları yapmışız, ama hâlâ da yüzümüz kızarmıyormuş.

Eyvallah!

Kendisine aynı üslûpla cevap vermeyi pekâlâ bilirim. Ancak "yalancı" değilde nezaketin bir "erdem" olduğunubilen "medeni bir albay emeklisi" olarak, aynı hakaretâmiz üslûbu kullanmayı ar sayarak, Ali Bey'in bu sözlerine ve iddialarına tek tek yanıt vereceğim.

Ancak hemen vurgulamalıyım ki, TSK üzerinde oynanan bütün FETÖ tezgâhları gibi tam bir FETÖ kumpası olan 28 Şubat davasında hiçbir ilgilim olmamasına rağmen ilk dalgada gözaltına alınan;en azılı teröristler ve caniler için yapılan Sincan F Tipi Cezaevinde 14 ay kalan;02 Eylül 2013'te başlayıp 13 Nisan 2018'e kadar tam 5,5 yıl süren 106 duruşmanın 105'ine katılan; duruşmalar boyunca mahkemeye gelip ifade veren REFAHYOL döneminin Başbakan Yardımcısı ve Dışişleri Bakanı Tansu ÇİLLER, İçişleri Bakanı Meral AKŞENER, Milli Savunma Bakanı Turhan TAYAN, Adalet Bakanı Şevket KAZAN, DYP'li bakanlar Köksal TOPTAN ve Hasan EKİNCİ, bir sonraki hükümetin Başbakanı Mesut YILMAZ vb. pek çok üst düzey siyasinin mahkemedeki ifadelerinin de yakın tanıdığı olan, dolayısıyla mahkemede neler olup bittiğini çok yakından bilen bir "sanık" olarak yanıtlayacağım.

Yani yazacaklarım, söyleyeceklerim,28 Şubat kumpas davasının tek bir duruşmasına bile gelmeyip, buna karşılık bütün işi işkembe-i kübradan atarak kamuoyunu maniple etmeye çalışan gazetecilerden, medya mensuplarından farklı olacak.

Bu bağlamda, gelin şimdi Yeni Akit gazetesinden Ali Karahasanoğlu'nun iddialarını tek tek ele alıp, söyledikleri ne kadarı gerçek ne kadarı gerçekdışı, bir bakalım.

İDDİA - 1. 28 ŞUBAT MGK TOPLANTISINDA ASKERLERSİVİLLERE BASKI YAPMIŞMIŞ!

Ali Bey 28 Şubat günkü Milli Güvenlik Kurulu'ndaasker üyelerin baskı yaptığını, dolayısıyla o baskısonucu hükümete tavsiyelerde bulunmasını sağladığını iddia ediyor.

İşte Ali Bey ve benzer düşüncede olanların temciti pilavı gibi ısıtıp ısıtıp vatandaşın önüne koyduğu baştan aşağı gerçek dışı, tepeden tırnağa hayal ürünü bir iddia...

Yukarıda da değindiğim gibi, 106 duruşma sırasında pek çok siyasetçi mahkemeye gelip mağdur ya da tanık olarak ifade verdi. Bunlar arasında üçü 28 Şubat 1997 tarihinde yapılan MGKGenel Kuruluna bizzat katılan Başbakan Yrdc. ve Dış İşl.Bak. Tansu Çiller, İçişleri Bakanı Meral Akşener, MSB Turhan Tayan'dı. O toplantıda askerlerin sivil zevata baskı yapıp yapmadığı hususunu belki de en çok mahkeme heyeti merak ediyordu tabii... Nitekim bu kişilere ilk sorulan sorulardan biri "*MGK'da kararlar alınırken askerlerin size bir baskısı, zorlaması, tehdidi vb. oldu mu?*" sorusuydu. Şimdi DİKKAT! Hepsinin verdiği ortak yanıt "*Hayır olmadı, bir nezaketsizlik de yaşanmadı*" şeklindeydi. Hatta Çiller bu soruya "Kimin haddine?" diye sert bir yanıt da verdi. O toplantıya katılan ve sanıklar arasında bulunan dönemin MGK Genel Sekreteri (E) Org.İlhan KILIÇ, "*Orası devletin en yüksek kurumudur. Toplantının başkanlığını cumhurbaşkanı yapar. Orada değil baskı yapmak, en küçük bir nezaketsizlik bile olmaz. Katılanlar arasında tartışma bile olmaz. Çünkü konuşmak isteyenlere Sayın Cumhurbaşkanı*

söz verir ve sözü alan kişi de cümlelerine "Sayın Cumhurbaşkanım!" hitabıyla başlar. Yani birbirine laf atılmaz." diye anlattı.

Neticede o meşhur MGK toplantısında askerlerin Hükümet üyelerine hiçbir baskısı, zorlaması, nezaketsizliğinin olmadığı mahkemede çok net biçimde ortaya çıktı.

Elbette MGK'da alınan kararlar yasa gereği Hükümete tavsiye edilecektir. Öyle de olmuştur. Alınan 4 maddelik "406 Sayılı Karar" ve ekindeki 18 maddelik REJİM ALEYHTARI İRTİCAİ FAALİYETLERE KARŞI ALINMASI GEREKEN TEDBİRLER başlıklı önlemler paketi 13 Mart 1997'de Başbakan Erbakan başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulu'nda görüşülmüştür. O görüşme tutanakları da MGK'da askerlerin bir baskısı olup olmadığının anlaşılması bakımından çok önemlidir. Biz sanıklar Bakanlar Kurulu tutanaklarını talep ettik; ancak tutanaklar "Gizli" olduğu gerekçesiyle mahkemeye gönderilmedi. Bunun üzerine mahkeme heyetinden bir naip hâkim Meclis'e gidip 28 Şubat MGK Kararları ile ilgili Bakanlar Kurulu tutanaklarını yerinde inceledi ve 4 sayfalık bir rapor hazırladı. Rapor mahkemeye sunuldu. İncelenen tutanaklarda da görüldü ki, MGK Kararları alınırken en küçük bir baskı, tehdit, zorlama gibi durum yaşanmamış. Dahası, kararlara da hiçbir itiraz olmadığı; tam tersine, Başbakan Erbakan ve Yardımcısı Tansu Çiller'in Bakanlar Kurulu'nda kararları aynen savundukları anlaşıldı. Toplantıda bizzat Erbakan "hükümetirticayı önlemek için kesinlikle kararlı ve inançlıdır, **Milli Güvenlik Kurulu'nda da bu konu görüşülürken bir ve beraberlik içinde bulunduğumuz hede edilmiştir**" demektedir.

Nitekim Bakanlar Kurulu'nun ertesi günü (14 Mart 1997) Başbakan Erbakan bütün bakanlıklara bir "Hükümet (Başbakanlık) Direktifi" göndererek 28 Şubat kararlarının titizlikle dikkate alınıp uygulanmasını, bir aksaklık çıkması halinde Başbakanlığa bilgi verilmesini emretmiştir.

Dolayısıyla "Efendim, MGK Toplantısında Erbakan o kararlara çok direndi, itiraz etti, karşı çıktı, ama askerlerin darbe tehdidi karşısında sırf demokrasizara görmesin diye o kararları imzaladı" şeklindeki söylemlerin belli çevrelerce uydurulan bir "şehir efsanesi" olduğu hiçbir kuşkuyla yer olmayacak biçimde mahkemede anlaşılmıştır.

Nitekim 28 Şubat davası gerekçeli kararında da MGK'da hükümet üyelerine bir baskı yapıldığına ilişkin hiçbir ifade, hiçbir suçlama yoktur, konamamıştır.

İDDİA - 2. ERBAKAN'IN İSTİFASININ NEDENİ ASKERLERİN ZORLAMASIYMIŞ!

Ali Bey Necmettin Erbakan'ın 28 Şubat kararlarını uygulamakta isteksiz olduğu için istifaya zorlandığını yazıyor.

Yukarıda Hükümetin tek bir itiraz bile olmadan 28 Şubat MGK kararlarını benimsediğini ve kararların uygulanması için Hükümet Direktifi yayımlandığından söz etmiştik. Şimdi soruyorum: Eğer Erbakan isteksiz ise Bakanlar Kurulu toplantısında buna niye karşı çıkmadı? Bakanlar Kurulu toplantısında da askerler mi vardı? Niye o toplantıda Erbakan'ın (ya da hiç olmazsa RP'li bakanlardan birinin) "bu kararlar bizim siyasî anlayışımızı aşar, kabul etmiyoruz" kabilinden tek bir sözü ya da itirazı yok? Ama iddiaların tam aksine "MGK'da bütün konularda tam bir görüş birliği içinde olduğumuzu gördük; hükümetiyle, askeriyle devletin zirvesi birlik ve beraberlik içindedir. Bildiride de her şey çok mükemmel bir şekilde ortaya konmuştur." diye yaptığı açıklaması var.

Mamafih varsayalım ki Erbakan kararları uygulamakta isteksizdi... Ama o kararların arkasında aynı zamanda hükümet ortağı Çiller vardı ve kararların aynen uygulanmasını istiyordu. Dolayısıyla sorun askerlerle hükümetin değil, iki siyasi parti arasındaki sorundu(r).

Öte yandan yine varsayalım ki siyasi iktidar ile askerî bürokrasi arasında bir sürtüşme olsun... Yani komutanlar Erbakan'ın yaklaşımlarını beğenmiyor ya da onaylamıyor olsun... (Bu elbette ki istifa nedeni sayılamaz.) Ancak iyi de, Erbakan'ın istifasında askerlerin rolünü ya da askerlerle hükümet arasında gerginlik durumunu gösteren tek bir söz var mı? Merhum Erbakan'ın "Ben 28 Şubat kararlarını uygulamak istemiyordum, ama askerlerin baskısıyla istifa etmek durumunda kaldım" anlamına gelecek tek bir sözü ya da - sözünden vaz geçtim - en küçük bir iması dahi gösterilebilir mi? Ne diyor istifa mektubunda:

"Refah Partisi ile Doğru Yol Partisi arasındaki koalisyon protokolüne uygun olarak, bir yıllık süreden sonra başbakanlığın Doğru Yol Partisine geçebilmesi için, yapmış olduğumuz taahhüde ve iki parti arasındaki mutabakata uymak üzere başbakanlık görevimden istifa ediyorum" diyor...

Üstelik bu istifa mektubunu 3 gün sonra Çiller ve merhum BBPGn.Bşk. Muhsin YAZICIOĞLU ile birlikte TBMM'de yaptıkları basın toplantısında onlarca medya mensubunun önünde okuyor ve şunu ekliyor:

"Sayın Demirel kendisinden beklemediğimiz yanlış mütalâalar, mülâ hazalar serdetmiştir. Bunların başında, **efendim ülkede bir gerginlik varmış da hükümet bunun için istifa etmişmiş... Hayır! İşte bizim istifa mektubumuz apaçık ortada... Başarılı bir hükümet, sadece ahde vefa örneği gösteriyor, protokolünün gereği olarak en güzel bir ahlâk örneği gösteriyor. Bu, siyasi tarihimize böyle geçecek! Bütün milletimizin kalbini fetheden bir güzel olaydır. Bundan 70 milyon hepimiz iftihar etmeliyiz ve ediyoruz 70 milyon olarak... 'Ne güzel yöneticilerimiz var, ne kadar güvenilir insanlar, bir yıl önce verdikleri sözü nasıl günü geldiği zaman tutuyorlar...' Bunun en güzel örneği verilmiştir."**

Hani, nerede burada askerler? Nerede zorlama? "Yahu iki ortak arasında biz bir protokolümüz vardı, o nedenle istifa ediyoruz, ahde vefa gereği bunu yapıyoruz" diyor.

Araya bir parantez daha açalım: Merhum Erbakan ne o günlerde ne de vefat etiği 2011 yılına kadar geçen 14 yıl boyunca hiçbir yerde askerleri suçlamamış, askerlerin baskısı ile istifa ettiğini söylememiştir.

Her şey apaçık ortadayken birileri hâlâ askerler darbe yaptı, Erbakan'ı istifa ettirdi diye yazmaktan vaz geçmiyor. Çünkü en büyük gıdaları "**mağduriyet edebiyatı**" da ondan...

Tabii burada merhum Cumhurbaşkanı Demirel'in bu konudaki açıklamalarına da değinmekte yarar var. Meclis Darbeleri Araştırma Komisyonuna verdiği ifadede "Erbakan'ın gelip istifa dilekçesini verdiğini, kendisine 'Niçin ediyorsun, sana istifa et diyen mi oldu?' diye sorduğunu, ama 'hayır' cevabı aldığını çok açık ve net biçimde belirtiyor.

Keza bu istifa meselesinde yine de tatmin olmayanlar varsa, otaktirde dönemin RP'li Adalet Bakanı Şevket KAZAN'ın **Refah Gerçeği** adlı kitabına baksınlar... Ne diyor Sayın Kazan:

"54. REFAHYOL Hükûmetinin 18 Haziran 1997 tarihinde istifasından sonra, C.Bşk.S.DEMİREL dahi birçokları bu istifanın koalisyon dışı baskılardan kaynaklandığını zan ve iddia ettiler. Oysa gerçek hiç öyle değildi. Erbakan'ın istifası herhangi bir baskı veya dayatma sonucu değil, tamamen iki parti arasında önceden imzalanan protokol gereğiydi."

Ve nihayet şunu da soralım: Eğer REFAHYOL Hükûmeti baskıyla, zorlamayla, tehditlerle düşürüldüyse **neden o hükûmetin RP'li bakanları dahil üyelerinin hiç biri kalkıp mahkemede sanıklardan şikâyetçi olmadı?** Neden hiç bir üye "askerler bana baskı yaptı, onun için istifa ettim" demedi? Mahkeme - yine biz sanıkların talebiyle - partisinden istifa eden milletvekillerine tek tek "*Niye istifa ettiniz? İstifanızda birilerinden ya da bir yerlerden baskı, tehdit aldınız mı?*" diye sordu, ama tek bir milletvekili dahi tehdit aldığını söylemedi.

Söylemedi değil, söyleyemedi... Çünkü ortada baskı, zorlama yoktu da ondan. Ha, var olan baskı ve zorlama ise iktidarın eylem ve söylemlerinden rahatsızlık duyan kamuoyundan geliyordu.

Velhasıl, bütün bu gerçekler, beyanlar apaçık ortada iken birilerinin ısrarla "askerler Erbakan'ı zorla istifa ettirdi" demelerinin altında bambaşka nedenler yatıyor ki o ayrı bir tartışma konusu.

İDDİA - 3. REFAH PARTİSİ'Nİ (RP) ASKERLER KAPAT(TIR)MIŞMIŞ!

Ali Bey, yazısında merhum Erbakan'ın istifasından sonra partisi hakkında askerlerin kapatma davası açıp nihayetinde kapat(tır)dığını iddia ediyor.

Öncelikle şunu belirtelim: RP hakkında açılan kapatma davası Erbakan'ın istifasından sonra değil, hükûmet işbaşında iken - 22 Mayıs 1997 tarihinde açılmıştır. Davayı açan da Genelkurmay ya da askeri savcılık değil, dönemin Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Vural SAVAŞ'ın kendisidir.

RP dosyası incelendiğinde; Başsavcı Savaş'ın kapatma gerekçesi olarak başta Erbakan ve RP'li bazı milletvekillerinin "*adil düzen gelecek, tatlı mı olacak kanlı mı olacak*", "*Refah bir cihad ordusudur, Refah'a çalışmazsan patates dinindensin*", "*Ben Hizbullahım, çözüm şeriattır*", "*bu lâikler geberecektir*", "*kan dökülecek, fıstık gibi olacak*" vb. söylem ve eylemlerini gösterdiğini görüyoruz. Ayrıca RP'nin "yurt dışından" yardım aldığına ilişkin bir makbuzun Savcılığa ulaşması ve Erbakan'ın bir Mısır gazetesine verdiği iddia edilen beyanat da kapatma davasında önemli bir faktör olmuştur.

Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Vural Savaş kendi beyanlarında davayı açmak için çok sabrettiğini, ama dış yardım makbuzu ve Mısır gazetesine verilen demeç konusunda Adalet Bakanlığının soruşturmayı engelleyecek tarzdaki ısrarlı tutumu karşısında daha fazla dayanamadığını belirterek şu hususun altını ısrarla çiziyor:

- Dava açacağıma son güne kadar hiç kimse bilmiyordu, son gün sadece eşim gördü. Askerlerin bu konuda en küçük bir talebi ya da telkini olmamıştır.

Evet, **RP'nin askerlerin baskısıyla kapatıldığı iddiası da yine mağduriyet sömürüsüne alışkın kesimlerin şehir efsanesidir.** Bu konuda bugüne kadar ne 28 Şubat davasında ne TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu'nun raporunda ne de başka yerlerde dosyalara giren tek bir somut bilgi ya da belge yoktur, gösterilememiştir. Bazıları kapatma davasının Genelkurmay'ın yargı mensuplarına verdiği brifinglerden sonra açıldığını söylemektelerse de bu da **tamamen gerçek dışı ve saptırma amaçlıdır**; zira kapatma davası Genelkurmay brifinglerinden yaklaşık 20 gün önce açılmıştır. (Kaldı ki o brifinglerde Refah Partisi'nin adı da hiç geçmemiştir.)

Duruşmalar sırasında bizzat şahsım bu konu üzerinde durarak RP'yi kapatma davası açandönemin Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Vural SAVAŞ'ın mahkemeye davet edilmesi ve ifadesine başvurulması için mahkemeye dilekçe ile taleplerde bulundum, ama her seferinde mahkeme reddetti. Hâlbuki Vural Bey dönemin en önemli canlı tanıklarından biriydi, mutlaka dinlenmesi gerekirdi; böylece kimin baskısıyla RP'yi kapatma davası açtığını netlik kazanabilirdi. Dahası, bu konuda usulsüzlük yapıtıysa icabında sanık bile yapılabilirdi. Neden dinlenmedi? Neden çağrılmadı?

Çünkü çağrılıysa bir şehir efsanesi daha çökecekti de ondan... İlgililer bunu çok iyi biliyorlardı.

Yukarıda bir nebze değindiğimiz gibiişin bir başka ilginç tarafı, ne iddianamede ne de gerekçeli kararda sanıklar tarafından Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı'na baskı ya da telkin yapıldığı ve o sayede RP'nin kapatıldığına ilişkin tek bir cümle dahi

yok... Sanıklara bu konuda sorulmuş tek bir soru da yok!

Özetle RP'nin kapatılmasının ne askerlerle ne MGK kararlarıyla ne de 28 Şubat süreciyle en küçük bir ilgisi bile yoktur. Bu husus da tamamen belli çevrelerin uydurması olup, 28 Şubat konusunda kamuoyuna yönelik bir algı operasyonudur.

* * *

Bu bölümü şimdilik burada kapatalım. Diğer iddialara yanıtlar gelecek yazılarda...

Alican Türk

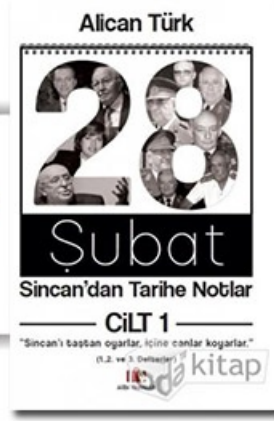
Odatv.com

28 Şubat: Sincan'dan Tarihe Notlar Odakitap'ta

TIKLAYIN & SATIN ALIN

İLANDIR

28 şubat

Vural Savaş

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

